

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Oboer/13/2017
Identifikačné číslo spisu: 3210203068
Dátum vydania rozhodnutia: 31.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3210203068.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného F. F., nar. XX. F. XXXX, bytom O. XX/XX, Z. I. Z., zastúpeného JUDr. Viliamom Váňkom, ml., advokátom so sídlom Radlinského 578/11, Bánovce nad Bebravou proti povinnej W. F., nar. XX. V. XXXX, bytom Y. XXX/X, o vymoženie 3.350,01 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 4Er/810/2010, o dovolaní súdneho exekútora Mgr. Ing. Ivana Šteinerja, PhD., so sídlom Exekútorského úradu Lipová 7, Nové Mesto nad Váhom proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoE/215/2015-357 z 15. decembra 2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave označeným uznesením potvrdil ako vecne správne uznesenie Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 4Er/810/2010-254 z 28. februára 2014, ktorým uložil súdnemu exekútorovi Mgr. Ing. Ivanovi Šteinerovi, PhD. so sídlom Exekútorského úradu Nové Mesto nad Váhom (ďalej aj len „súdny exekútor“) povinnosť zaplatiť poriadkovú pokutu vo výške 300 eur, ktorú je povinný zaplatiť na účet Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, do 15 dní od právoplatnosti predmetného uznesenia. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že z obsahu spisu mal za preukázané, že súd prvej inštancie vyzval súdneho exekútora výzvou zo dňa 01.10.2013, doručenou dňa 04.10.2013 súdnemu exekútorovi, aby v lehote 10 dní oznámil súdu, v akom rozsahu a akým spôsobom ešte vedie exekúciu, akú presnú sumu uhradila povinná a akú od nej doposiaľ vymohol, akú časť uhradenej a vymoženej sumy poukázal oprávnenému, prípadne, pokiaľ má vedomosť, aby oznámil súdu, akú časť vymáhanej sumy povinná uhradila priamo oprávnenému. Súdny exekútor na výzvu súdu nereagoval, z ktorého dôvodu súd prvej inštancie urgenciou zo dňa 14.01.2014, spolu s poučením podľa § 53 O. s. p., súdneho exekútora urgoval, aby v lehote 7 dní od doručenia výzvy oznámil požadované skutočnosti. Na uvedenú výzvu, ktorú si súdny exekútor prevzal dňa 16.01.2014 opätovne nereagoval. Súd postupoval správne, keď súdnemu exekútorovi uložil poriadkovú pokutu podľa § 53 O. s. p. a preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

2. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal súdny exekútor dňa 14.01.2016 dovolanie, ktorým navrhol rozhodnutie súdu odvolacieho súdu, ako i rozhodnutie prvej inštancie zrušiť. Dovolanie súdny exekútor zdôvodnil tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, ako aj konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, keďže výzvy neprevzal súdny exekútor, ale jeho splnomocnenec. Nakoľko pre uloženie poriadkovej pokuty musí byť preukázaný úmysel a zákon vyslovene neustanovuje, že stačí zavinenie z nedbanlivosti, nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty poriadkovej pokuty a preto súd nemohol uložiť súdному exekútorovi poriadkovú pokutu. Zároveň si súdny exekútor následne splnil povinnosť pre ktorú mu bola poriadková pokuta uložená, preto mal odvolací súd zrušiť rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Odvolací súd neuviedol, akými úvahami sa spravoval, keď považoval exekútora za osobne zodpovedného za prieťahy konania, ani prečo sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe súdov.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas súdny exekútor, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), ktorý má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. a/ C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok treba odmietnuť.

4. Vychádzajúc z ustanovení § 470 ods. 1, 2 C. s. p., s prihliadnutím na základné princípy obsiahnuté v čl. 2 ods. 1, 2 a čl. 3 ods. 1 C. s. p., najvyšší súd posudzoval podmienky prípustnosti dovolania podľa právneho stavu účinného ku dňu podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

5. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Súdny exekútor, ktorému bola uložená poriadková pokuta napadol dovolaním uznesenie o jej uložení. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. Uznesenie, proti ktorému podal súdny exekútor dovolanie, nie je uvedené v týchto ustanoveniach, preto prípustnosť jeho dovolania z § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. nevyplýva.

6. Podľa § 237 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (teda aj uzneseniu), ak v konaní došlo k závažným procesným vadám taxatívne vymenovaným v tomto ustanovení. V zmysle § 237 ods. 2 O. s. p. však dovolanie podľa odseku 1 nie je prípustné proti rozhodnutiu v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu (ktorým tu treba rozumieť Exekučný poriadok).

7. Dovolaním napadnuté rozhodnutie bolo vydané práve v konaní podľa Exekučného poriadku. Prípustnosť dovolania súdneho exekútora preto nevyplýva ani z § 237 O. s. p.

8. Vzhľadom na to, že prípustnosť v danej veci podaného dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O. s. p. a ani z ustanovenia § 237 O. s. p., najvyšší súd dovolanie súdneho exekútora ako procesne neprípustné odmietol (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

9. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.